

Neslužbeni prijevod

BEČKA KONVENCIJA O DIPLOMATSKIM ODNOSIMA
(UNTS, sv. 500, str 223 i dalje)
Konvencija je stupila na snagu 24. travnja 1964.

*Države stranke ove Konvencije,
Podsjećajući na to, da od davnih vremena narodi svih zemalja priznaju status
diplomatskih agenata,
Svjesne ciljeva i načela Povelje Ujedinjenih naroda o suverenoj jednakosti
država, o održavanju međunarodnog mira i sigurnosti i o unaprjeđivanju
prijateljskih odnosa između naroda,
Uvjerene da bi jedna međunarodna konvencija o diplomatskim odnosima,
povlasticama i imunitetima doprinijela unaprjeđivanju prijateljskih odnosa
između zemalja, nezavisno od različitosti njihovih ustavnih i društvenih
poredaka,
Osvjedočene da svrha tih povlastica i imuniteta nije stvaranje povlaštenog
položaja pojedinaca, nego osiguranje djelotvornog obavljanja funkcija
diplomatskih misija kao predstavnika država,
Potvrđujući da će pravila međunarodnog običajnog prava i nadalje uređivati
pitanja koja nisu izričito uređena odredbama ove Konvencije,
Sporazumjele su se kako slijedi:*

Članak 1.

Za svrhe ove Konvencije slijedeći izrazi označuju kako je niže utvrđeno:
izraz "šef misije" označuje osobu koja je ovlaštena od države šiljateljice da
djeluje u tom svojstvu;

- a) izraz "članovi misije" označuje šefa misije i članove osoblja misije;
- b) izraz "članovi osoblja misije" označuje članove diplomatskog osoblja,
administrativnog i tehničkog osoblja, te poslužnog osoblja misije;
- c) izraz "članovi diplomatskog osoblja" označuje članove osoblja misije koji
imaju diplomatski status;
- d) izraz "diplomatski agent" označuje šefa misije ili nekog člana diplomatskog
osoblja misije;
- e) izraz "članovi administrativnog i tehničkog osoblja" označuje članove osoblja
misije koji su zaposleni u administrativnoj i tehničkoj službi misije;
- f) izraz "članovi poslužnog osoblja" označuje članove osoblja misije koji su
zaposleni na poslužnim dužnostima misije;
- g) izraz "privatna posluga" označuje osobu koja je zaposlena na poslužnim
dužnostima kod nekog člana misije, a nije službenik države šiljateljice;
- h) izraz "prostorije misije" označuje zgrade ili dijelove zgrada i okolni
prostor, koji se, bez obzira na to čije su vlasništvo, upotrebljavaju za
potrebe misije, uključujući i rezidenciju šefa misije.

Članak 2.

Uspostavljanje diplomatskih odnosa između država i uspostavljanje stalnih
diplomatskih misija vrši se na osnovu uzajamnog pristanka.

Članak 3.

1. Funkcije diplomatske misije sastoje se, između ostalog, u sljedećem:
u predstavljanju države šiljateljice u državi primateljici;
 - a) u zaštiti interesa države šiljateljice i njezinih državljana u državi
primateljici, u granicama dozvoljenim međunarodnim pravom;
 - b) u pregovaranju s vladom države primateljice;

- c) u sakupljanju obavještenja svim dozvoljenim sredstvima o stanju i razvoju događaja u državi primateljici i izvještavanju o tome vlade države šiljateljice;
 - d) u unapređivanju prijateljskih odnosa i razvijanju ekonomskih, kulturnih i znanstvenih odnosa između države šiljateljice i države primateljice.
2. Ništa u ovoj Konvenciji ne treba tumačiti kao da diplomatskoj misiji priječi obavljanje konzularnih funkcija.

Članak 4.

1. Država šiljateljica mora biti sigurna da je osoba koju namjerava akreditirati kao šefa misije u državi primateljici dobila *agrément* države.
2. Država primateljica nije dužna obavijestiti državu šiljateljicu o razlozima zbog kojih je odbila dati *agrément*.

Članak 5.

1. Država šiljateljica, nakon notifikacije odnosnim državama primateljicama, može akreditirati šefa misije ili imenovati jedno člana diplomatskog, osoblja misije kod većeg broja država, ukoliko se neka od država primateljica tome nije izričito protivila.
2. Ako država šiljateljica kod jedne ili kod više drugih država akreditira istog šefa misije, ona može uspostaviti diplomatsku misiju kojom upravlja otpravnik poslova *ad interim* u svakoj od država u kojoj šef misije nema svoje stalno sjedište.
3. Šef misije ili neki član diplomatskog osoblja misije može predstavljati državu šiljateljicu kod svake međunarodne organizacije.

Članak 6.

Više država mogu akreditirati istu osobu u svojstvu šefa misije kod neke druge države, ukoliko se država primateljica tome ne protivi.

Članak 7.

Uz rezervu odredaba članaka 5, 8, 9. i 11, država šiljateljica imenuje članove osoblja misije po svom izboru. Što se tiče vojnih, pomorskih ili zrakoplovnih atašea, država primateljica može tražiti da joj njihova imena budu unaprijed saopćena radi davanja privole.

Članak 8.

1. Članovi diplomatskog osoblja misije trebaju u načelu imati državljanstvo države šiljateljice.
2. Članovi diplomatskog osoblja misije ne mogu biti državljani države primateljice, osim uz suglasnost te države, koja svoju suglasnost može u svako vrijeme povući.
3. Država primateljica može si pridržati isto pravo u pogledu državljana neke treće države, koji nisu ujedno državljani države šiljateljice.

Članak 9.

1. Država primateljica može u svako vrijeme i bez obveze da svoju odluku obrazloži, notificirati državi šiljateljici, da je šef ili bilo koji drugi član diplomatskog osoblja misije *persona non grata*, ili da bilo koji drugi član osoblja misije nije prihvatljiv. Država šiljateljica će u tom slučaju, zavisno od okolnosti, dotičnu osobu opozvati, ili će okončati njezine funkcije u misiji. Neka osoba može biti proglašena kao *persona non grata*, ili kao neprihvatljiva prije dolaska na područje države primateljice.

2. Ukoliko država šiljateljica odbije izvršiti, ili ne izvrši u nekom razumnom roku obveze iz stavka 1. ovoga članka, država primateljica može odbiti da osobu o kojoj se radi prizna članom misije.

Članak 10.

1. Ministarstvu vanjskih poslova države primateljice, ili nekom drugom ministarstvu, prema sporazumu država, treba notificirati:
 - a) imenovanje članova misije, njihov dolazak i konačni odlazak ili prestanak njihovih funkcija u misiji;
 - b) dolazak i konačni odlazak osobe koja pripada obitelji nekog člana misije, te, kada je to slučaj, činjenicu da je neka osoba postala ili prestala biti članom obitelji nekog člana misije;
 - c) dolazak i konačni odlazak privatne posluge osoba navedenih u točki a) ovoga stavka i, kada je to slučaj, njihovo napuštanje službe kod navedenih osoba;
 - d) zapošljavanje i otpuštanje osoba koje borave u državi primateljici u svojstvu članova misije ili u svojstvu privatne posluge s pravom na povlastice i imunitete.
2. Kada je to moguće, moraju se dolazak i konačni odlazak unaprijed notificirati.

Članak 11.

1. Ukoliko ne postoji izričiti sporazum o broju članova misije, država primateljica može zahtijevati da se taj broj kreće u granicama koje ona smatra razumnim i normalnim uzimajući u obzir okolnosti i uvjete u državi primateljici i potrebe misije o kojoj se radi.
2. Država primateljica može, također, uz ista ograničenja i bez diskriminacije, odbiti da primi službenika određene kategorije.

Članak 12.

Država šiljateljica ne smije, bez prethodnog pristanka države primateljice, otvarati urede, koji čine dio misije, u drugim mjestima osim onih u kojima je sama misija uspostavljena.

Članak 13.

Šef misije ovlašten je obavljati svoje funkcije u državi primateljici od časa kada je predao akreditivna pisma, ili od časa kad je notificirao svoj dolazak te predao vjerne prijepise svojih akreditivnih pisama ministarstvu vanjskih poslova države primateljice, ili nekom drugom ministarstvu o kojem je postignut sporazum, u skladu s vladajućom praksom u državi primateljici, koja se mora primjenjivati na jednoobrazan način.

1. Redoslijed predaje akreditivnih pisama ili vjernih prijepisa tih pisama određuje se prema datumu i času dolaska šefa misije.

Članak 14.

1. Šefovi diplomatskih misija dijele se u tri razreda, i to:
 - a) ambasadori ili nunciji, akreditirani kod državnih glavara, i drugi šefovi misija jednakog ranga;
 - b) poslanici, ministri ili internunciji, akreditirani kod državnih glavara;
 - c) otpravnici poslova, akreditirani kod ministara vanjskih poslova.
2. Osim u pogledu prvenstva i etike, među šefovima misija ne postoji nikakva razlika u vezi s njihovom pripadnošću određenom razredu.

Članak 15.

Države sporazumno određuju kojem će razredu pripadati šefovi njihovih misija.

Članak 16.

1. Šefovi misija imaju rang u svakom razredu redom prema danu i času kada su preuzeli svoje funkcije u skladu s člankom 13. ove Konvencije.
2. Promjene u akreditivnim pismima šefa misije koje ne dovode da promjene u razredu, ne utječu na njegov rang.
3. Ovaj članak ne mijenja običaje, koji su prihvaćeni ili će to biti od strane države primateljice, u pogledu predstavnika Svete Stolice.

Članak 17.

Šef misije notificira ministarstvu vanjskih poslova, ili nekom drugom ministarstvu prema sporazumu država, red prvenstva članova diplomatskog osoblja misije.

Članak 18.

U svakoj državi postupak prilikom primanja šefova misija mora biti jednoobrazan za svaki od razreda.

Članak 19.

1. Ukoliko je mjesto šefa misije upražnjeno, ili ako je šef misije spriječen da obavlja svoje funkcije, otpravnik poslova *ad interim* privremeno djeluje kao šef misije. Ime otpravnika poslova *ad interim* notificirat će šef misije, ili, u slučaju njegove spriječenosti, ministarstvo vanjskih poslova države šiljateljice, ministarstvu vanjskih poslova države primateljice ili nekom drugom ministarstvu te države, prema sporazumu.
2. Ukoliko u državi primateljici nema niti jednog člana diplomatskog osoblja misije, tada jedan član administrativnog i tehničkog osoblja može, uz pristanak države primateljice, biti od strane šiljateljice određen za vođenje tekućih administrativnih poslova misije.

Članak 20.

Misija i njezin šef imaju pravo isticati zastavu i grb države šiljateljice na prostorijama misije, uključujući i rezidenciju šefa misije, kao i na njegovim prijevoznim sredstvima.

Članak 21.

1. Država primateljica dužna je državi šiljateljici bilo olakšati da na njezinom području, u skladu s njezinim zakonodavstvom, stekne potrebne prostorije za misiju, bilo pomoći joj da pribavi prostorije na neki drugi način.
2. Ona je također dužna da, u slučaju potrebe, pomogne misijama da osiguraju odgovarajući smještaj za svoje članove.

Članak 22.

1. Prostorije misije su nepovredive. Organi države primateljice ne smiju u njih ući, osim uz pristanak šefa misije.
2. Država primateljica posebno je obvezana na poduzimanje svih potrebnih mjera kako bi spriječila da prostorije misije budu nasilno zaposjednute ili oštećene, te narušen mir ili povrijeđeno dostojanstvo misije.
3. Prostorije misije, njezin namještaj i druga imovina koji se u tim prostorijama nalaze, kao i prijevozna sredstva misije, ne mogu biti podvrgnuti pretresu, oduzimanju, zapljeni ili mjeri izvršenja.

Članak 23.

1. Država šiljateljica i šef misije izuzeti su od svih državnih, pokrajinskih ili općinskih poreza i taksa u vezi s prostorijama misije čiji su vlasnici ili najmoprimci, osim ukoliko se radi o porezima i taksama koji se ubiru kao naknada za posebne usluge.
2. Fiskalno izuzeće predviđeno u ovom članku ne primjenjuje se na one poreze i takse koji, prema zakonodavstvu države primateljice, padaju na teret osoba koje su u ugovornom odnosu s državom šiljateljicom ili šefom misije.

Članak 24.

Arhiv i dokumenti misije nepovredivi su u svako vrijeme i ma gdje se nalazili.

Članak 25.

Država primateljica pruža misiji sve olakšice radi obavljanja njezinih funkcija.

Članak 26.

Uz rezervu svojih zakona i propisa o zonama u koje je prilaz zabranjen ili ograničen radi državne sigurnosti, država primateljica osigurava svim članovima misije slobodu putovanja i kretanja na njezinom području.

Članak 27.

1. Država primateljica dopušta i štiti slobodno komuniciranje misije za sve službene svrhe. U komuniciranju s vladom i s drugim misijama i konzulatima države šiljateljice, bilo gdje se oni nalazili, misija može upotrebljavati sva pogodna sredstva, uključujući diplomatske kurire i kodirane ili šifrirane poruke. Međutim, misija može uspostaviti i upotrebljavati radio-odašiljač samo uz pristanak države primateljice.
2. Službeno dopisivanje misije je nepovredivo. Izraz "službeno dopisivanje" označuje svako dopisivanje koje se tiče misije i njezinih funkcija.
3. Diplomatska valiza ne smije se ni otvoriti, niti zadržati.
4. Vreće koje čine diplomatsku valizu moraju nositi vidljive vanjske znakove svoga svojstva i mogu sadržavati samo diplomatske dokumente ili predmete namijenjene službenoj upotrebi.
5. Diplomatskog kurira, koji mora biti snabdjeven službenim dokumentom kojim se potvrđuje njegovo svojstvo i označava broj vreća koje čine diplomatsku valizu, u vršenju njegovih dužnosti štiti država primateljica. On uživa osobnu nepovredivost i ne može biti podvrgnut nikakvoj vrsti uhićenja ili pritvaranja.
6. Država šiljateljica ili misija mogu odrediti diplomatske kurire *ad hoc*. U tom slučaju odredbe stavka 6. ovoga članka također se primjenjuju, uz rezervu da se imuniteti koji se tu spominju prestanu primjenjivati čim kurir preda primaocu diplomatsku valizu koja mu je povjerena.
7. Diplomatska valiza može se povjeriti zapovjedniku trgovačkog zrakoplova koji treba sletjeti u dopuštenu luku ulaska. Taj zapovjednik mora biti snabdjeven službenim dokumentom u kome je označen broj vreća koje čine valizu, ali se on ne smatra diplomatskim kurirom. Misija može poslati nekog od svojih članova da izravno i slobodno preuzme diplomatsku valizu iz ruku zapovjednika zrakoplova.

Članak 28.

Pristojbe i takse što ih je propisala misija za svoje službene radnje izuzete su od svih poreza i taksa.

Članak 29.

Osoba diplomatskog agenta nepovrediva je. On ne može biti podvrgnut niti jednoj vrsti uhićenja ili pritvaranja. Država primateljica će s njim postupati s dužnim poštovanjem i poduzet će sve odgovarajuće mjere radi sprečavanja svakog napada na njegovu osobu, slobodu i dostojanstvo.

Članak 30.

1. Privatni stan diplomatskog agenta uživa istu nepovredivost i zaštitu kao i prostorije misije.
2. Njegovi spisi, dopisivanje i, uz rezervu stavka 3. članka 31, njegova imovina, također su nepovredivi.

Članak 31.

Diplomatski agent uživa imunitet od kaznene sudbenosti države primateljice. On uživa, također, imunitet od njezine građanske i upravne sudbenosti, osim ukoliko se radi:

- a) stvarnopravnoj tužbi koja se odnosi na privatne nekretnine koje se nalaze na području države primateljice, osim ukoliko ih diplomatski agent posjeduje u ime države šiljateljice za svrhe misije;
 - b) o tužbi koja se odnosi na nasljeđivanje, u kojoj se diplomatski agent pojavljuje kao izvršitelj oporuke, upravitelj ostavine, nasljednik ili legatar, i to kao privatna osoba, a ne u ime države šiljateljice;
 - c) o tužbi koja se odnosi na bilo koju profesionalnu ili trgovačku djelatnost što ju diplomatski agent obavlja u državi primateljici izvan svojih službenih funkcija.
2. Diplomatski agent nije dužan svjedočiti.
 3. Nikakva mjera izvršenja ne može se poduzeti u odnosu na diplomatskog agenta, osim u slučajevima predviđenim u točkama a), b) i c), stavka 1. ovoga članka, i to samo ukoliko se izvršenje može provesti bez ugrožavanja nepovredivosti njegove osobe ili njegova stana.
 4. Imunitet od sudbenosti države primateljice ne izuzima diplomatskog agenta od sudbenosti države šiljateljice.

Članak 32.

1. Država šiljateljica može se odreći imuniteta od sudbenosti za diplomatskog agenta i za osobe koje uživaju imunitet prema odredbama članka 37.
2. Odricanje mora uvijek biti izričito.
3. Ukoliko diplomatski agent ili neka osoba koja uživa imunitet prema članku 37. pokrene sudski postupak, ne može se više pozivati na imunitet od sudbenosti u pogledu bilo kakvog protuzahatjeva, izravno vezanog za glavni zahtjev.
4. Odricanje od imuniteta u pogledu nekog građanskog ili upravnog postupka ne uključuje odricanje od imuniteta u pogledu mjera izvršenja presude, za što je potrebno posebno odricanje.

Članak 33.

1. Uz rezervu odredaba stavka 3. ovoga članka, diplomatski agent je, u vezi svoje službe koju vrši za državu šiljateljicu, izuzet od odredaba o socijalnom osiguranju koje su na snazi u državi primateljici.
2. Izuzeće predviđeno u stavku 1. ovoga članka primjenjuje se, također, na privatnu poslugu koja je isključivo u službi diplomatskog agenta, pod uvjetom:
 - a) da se ne radi o državljanima države primateljice ili osobama koje imaju stalno boravište u toj državi; i
 - b) da se na njih primjenjuju odredbe o socijalnom osiguranju koje su na snazi u državi šiljateljici ili u nekoj trećoj državi.
3. Diplomatski agent, u čijoj su službi osobe na koje se ne primjenjuje izuzeće predviđeno u stavku 2. ovoga članka, dužan je poštovati obveze koje poslodavcu nameću odredbe države primateljice o socijalnom osiguranju.

4. Izuzeće predviđeno u stavcima 1. i 2. ovoga članka ne isključuje dobrovoljno sudjelovanje u režimu socijalnog osiguranja države primateljice, ukoliko ta država takvo sudjelovanje dopušta.
5. Odredbe ovoga članka ne diraju u dvostrane ili višestranne sporazume o socijalnom osiguranju koji su bili prije zaključeni, i ne sprečavaju zaključivanje takvih sporazuma ubuduće.

Članak 34.

Diplomatski agent je izuzet od svih poreza i taksa, osobnih ili stvarnih, državnih, pokrajinskih ili općinskih, osim:

- a) posrednih poreza koji su po svojoj prirodi obično sadržani u cijeni robe ili usluga;
- b) poreza i taksa na privatne nekretnine koje se nalaze na području države primateljice, osim ukoliko ih on posjeduje u ime države šiljateljice za potrebe misije;
- c) nasljednih taksa koje ubire država primateljica, uz rezervu odredaba stavka 4, članka 39;
- d) poreza i taksa na privatne prihode koji potiču iz države primateljice i poreza na kapital uložen u trgovačka poduzeća u državi primateljici;
- e) poreza i taksa na posebne usluge;
- f) taksa na registraciju, sudskih ili bilježničkih pristojbi, taksa na hipoteku i biljega, ako se odnose na nekretnine, uz rezervu odredaba članka 23.

Članak 35.

Država primateljica izuzima diplomatske agente od svih osobnih podavanja, od svake javne službe bilo koje vrste i od vojnih tereta, kao što su rekvizicije, kontribucije i ukonačenje vojske.

Članak 36.

1. Država primateljica će, u skladu sa zakonima i propisima koje može donijeti, dopustiti unošenje i izuzeti od svih carina, taksa i drugih srodnih podavanja, osim troškova uskladištenja, prijevoza i troškova za slične usluge:

- a) predmete namijenjene službenoj upotrebi misije;
- b) predmete namijenjene osobnoj upotrebi diplomatskog agenta ili članova njegove obitelji koji žive u njegovom domaćinstvu, uključujući i predmete namijenjene njegovom smještaju.

2. Osobna prtljaga diplomatskog agenta izuzeta je od pregleda, osim ukoliko postoje ozbiljni razlozi za pretpostavku da ista sadrži predmete koji nisu navedeni u stavku 1. ovoga članka, ili predmete čiji su uvoz ili izvoz zakonom zabranjeni ili podvrgnuti propisima države primateljice o karanteni. U takvom slučaju pregled treba izvršiti samo u prisutnosti diplomatskog agenta ili njegovog ovlaštenog predstavnika.

Članak 37.

1. Članovi obitelji diplomatskog agenta koji žive u njegovom domaćinstvu uživaju povlastice i imunitete navedene u člancima 29. do 36, ukoliko nisu državljani države primateljice.
2. Članovi administrativnog i tehničkog osoblja misije, kao i članovi njihove obitelji koji žive u njihovom domaćinstvu, uživaju, ukoliko nisu državljani države primateljice ili u njoj nemaju svoje stalno boravište, povlastice i imunitete navedene u člancima 29. do 35, izuzev što se imunitet od građanske i upravne sudbenosti države primateljice, a koji je spomenut u stavku 1. članka 31, ne primjenjuje na djela izvršena izvan obavljanja njihovih funkcija. Oni, također, uživaju povlastice navedene u stavku 1. članka 36. u pogledu predmeta uvezenih prilikom njihovog prvog doseljenja.
3. Članovi poslužnog osoblja misije, koji nisu državljani države primateljice ili nemaju u njoj stalno boravište, uživaju imunitet za djela izvršena u toku

obavljanja svojih funkcija i izuzeće od poreza i taksa na plaće koje primaju za vršenje svoje službe, kao i izuzeće prema članku 33.

4. Privatna posluga članova misije, ukoliko se ne radi o državljanima države primateljice ili osobama koje u toj državi imaju stalno boravište, izuzeta je od poreza i taksa na plaće koje prima za vršenje svoje službe. U svemu ostalom te osobe uživaju povlastice i imunitete samo u onoj mjeri u kojoj to dopušta država primateljica. Međutim, ta država je dužna svoja prava u pogledu tih osoba vršiti na takav način, da se time neopravdano ne ometa obavljanje funkcija diplomatske misije.

Članak 38.

1. Ukoliko država primateljica nije odobrila dodatne povlastice i imunitete, diplomatski agent, koji je državljanin te države ili u njoj ima svoje stalno boravište, uživa samo imunitet od sudbenosti i nepovredivost, i to samo u pogledu službenih radnji izvršenih u obavljanju svojih funkcija.
2. Ostali članovi osoblja misije i privatna posluga, koji su državljanima države primateljice ili u kojoj imaju stalno boravište, uživaju povlastice i imunitete samo u onoj mjeri u kojoj su im isti priznati od strane te države. Međutim, država primateljica mora svoju sudbenost prema tim osobama vršiti na takav način, da se time neopravdano ne ometa obavljanje funkcija misije.

Članak 39.

1. Svaka osoba koja ima pravo na povlastice i imunitete, uživa ih od časa kada uđe na područje države primateljice radi stupanja na dužnost, ili, ako se već nalazi na tom području, od časa kada njezino imenovanje bude notificirano ministarstvu vanjskih poslova ili nekom drugom ministarstvu, prema sporazumu stranaka.
2. Kada funkcije neke osobe koja uživa povlastice i imunitete prestanu, tada povlastice i imuniteti redovno prestaju u času kada ta osoba napusti zemlju, ili po isteku razumnog roka koji joj je u tu svrhu bio odobren, no do tog časa povlastice i imuniteti vrijede čak i u slučaju oružanog sukoba. Međutim, imunitet vrijedi i dalje u pogledu djela koje je ta osoba vršila u obavljanju svojih funkcija kao član misije.
3. U slučaju smrti člana misije, članovi njegove obitelji uživaju i dalje povlastice i imunitete koji im pripadaju, do isteka razumnog roka koji im omogućuje da napuste područje države primateljice.
4. U slučaju smrti člana misije koji nije državljanin države primateljice ili u njoj nema svoje stalno boravište, ili u slučaju smrti člana njegove obitelji koji živi u njegovom domaćinstvu, država primateljica dopušta odnošenje pokretne imovine pokojnika, osim one koja je stečena u toj zemlji i koju je u času njegove smrti bilo zabranjeno izvoziti. Ne naplaćuju se nasljedne takse na pokretnu imovinu koja se nalazi u državi primateljici samo zato što se pokojnik nalazio u toj državi kao član misije ili član obitelji nekog člana misije.

Članak 40.

1. Ako diplomatski agent prolazi područjem ili se nalazi na području treće države koja mu je izdala vizu, ako je ta bila potrebna, na putu da preuzme ili da se vrati na svoju dužnost, ili da se vrati u svoju zemlju, treća država priznat će mu nepovredivost i druge imunitete koji mogu biti potrebni da bi mu omogućili prolazak ili povratak. Isto će se primijeniti na članove njegove obitelji koji uživaju povlastice i imunitete te prate diplomatskog agenta, putuju odvojeno da bi mu se priključili, ili da bi se vratili u svoju zemlju.
2. U uvjetima sličnim onima koji su navedeni u stavku 1. ovoga članka, treće države ne smiju ometati prelazak preko svog područja članovima administrativnog i tehničkog osoblja ili poslužnog osoblja misije i članova njihovih obitelji.

3. Treće države priznaju službenom dopisivanju i drugim službenim obavijestima koje prelaze preko njihovog područja, uključujući kodirane i šifrirane poruke, istu slobodu i zaštitu kao i država primateljica. One priznaju diplomatskim kuririma kojima je izdata viza, ako je ta bila potrebna, kao i diplomatskim valizama u prolasku, istu nepovredivost i zaštitu koju im je dužna priznati država primateljica.
4. Obveze trećih država iz stavaka 1, 2. i 3. ovoga članka primjenjuju se, također, na osobe spomenute u tim stavcima, te na službene obavijesti i diplomatske valize kada se nalaze na području treće države uslijed više sile.

Članak 41.

1. Bez štete po svoje povlastice i imunitete, sve osobe koje te povlastice i imunitete uživaju, dužne su poštovati zakone i propise države primateljice. One su također dužne uzdržavati se od miješanja u unutrašnje poslove te države.
2. Svi službeni poslovi s državom primateljicom, koji su povjereni misiji države šiljateljice, moraju se obavljati s ministarstvom vanjskih poslova države primateljice, ili njegovim posredovanjem, ili s nekim drugim ministarstvom, prema sporazumu.
3. Prostorijama misije ne smije se koristiti na bilo koji način nespojiv s funkcijama misije kako su one utvrđene ovom Konvencijom ili drugim propisima općeg međunarodnog prava, ili u posebnim ugovorima između države šiljateljice i države primateljice.

Članak 42.

Diplomatski agent ne smije obavljati u državi primateljici profesionalnu ili trgovačku djelatnost u svrhu stjecanja osobne zarade.

Članak 43.

Funkcija diplomatskog agenta prestaje, između ostalog:

- a) notifikacijom države šiljateljice državi primateljici da je njegova funkcija prestala;
- b) notifikacijom države primateljice državi šiljateljici da, u skladu sa stavkom 2. članka 9, ova država odbija diplomatskog agenta priznati kao člana misije.

Članak 44.

Država primateljica dužna je, čak i u slučaju oružanog sukoba, odobriti sve olakšice, kako bi osobe koje uživaju povlastice i imunitete, osim državljana države primateljice, kao i članovi obitelji tih osoba, bez obzira na njihovo državljanstvo, mogli u najkraćem mogućem roku napustiti njezino područje. Država primateljica je naročito dužna da tim osobama, u slučaju potrebe, stavi na raspolaganje potrebna prijevozna sredstva, za njih same i za njihovu imovinu.

Članak 45.

U slučaju prekida diplomatskih odnosa između dviju država, ili ukoliko je misija definitivno ili privremeno opozvana:

- a) država primateljica je dužna, čak i u slučaju oružanog sukoba, poštovati i štiti prostorije misije, kao i njezinu imovinu i arhiv;
- b) država šiljateljica može povjeriti na čuvanje prostorije misije, zajedno s imovinom koja se tu nalazi, kao i arhiv, nekoj trećoj državi, prihvatljivoj za državu primateljicu;
- c) država šiljateljica može povjeriti zaštitu svojih interesa i interesa svojih državljana nekoj trećoj državi, prihvatljivoj za državu primateljicu.

Članak 46.

Uz prethodni pristanak države primateljice, a na zahtjev treće države koja nema predstavništvo u toj državi, država šiljateljica može privremeno zastupati interese treće države i njezinih državljana.

Članak 47.

1. Primjenjujući odredbe ove Konvencije, država primateljica neće provoditi diskriminaciju između država.
2. Međutim, neće se smatrati diskriminacijom:
 - a) činjenica da država primateljica restriktivno primjenjuje neku od odredaba ove Konvencije zbog toga što se ta odredba tako primjenjuje na njezinu misiju u državi šiljateljici;
 - b) činjenica da države, na osnovi običaja ili sporazuma, uzajamno priznaju povoljniji postupak nego što to zahtijevaju odredbe ove Konvencije.

Članak 48.

Ova Konvencija bit će otvorena potpisivanju svih država članica Ujedinjenih naroda ili neke specijalizirane ustanove, kao i svih država stranaka Statuta Međunarodnog suda, te svih drugih država koje je Opća skupština Ujedinjenih naroda pozvala da postanu članice Konvencije, i to na sljedeći način: do 31. listopada 1961. u Saveznom ministarstvu vanjskih poslova Austrije, a zatim, do 31. ožujka 1962, u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku.

Članak 49.

Ova Konvencija podliježe ratifikaciji. Isprave o ratifikaciji položiti će se kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.

Članak 50.

Ova Konvencija ostat će otvorena pristupanju svih država koje pripadaju jednoj od četiri kategorije spomenute u članku 48. Isprave o pristupanju položiti će se kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.

Članak 51.

1. Ova Konvencija stupit će na snagu tridesetoga dana od dana polaganja dvadeset i druge isprave o ratifikaciji ili pristupanju kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.
2. Za svaku državu koja ratificira Konvenciju ili joj pristupi nakon polaganja dvadeset i druge isprave o ratifikaciji ili pristupanju, Konvencija će stupiti na snagu tridesetoga dana nakon polaganja njezine isprave o ratifikaciji ili pristupanju.

Članak 52.

Glavni tajnik Ujedinjenih naroda obavijestit će sve države koje pripadaju jednoj od četiri kategorije spomenute u članku 48:

- a) o potpisima stavljenim na ovu Konvenciju i o polaganju isprava o ratifikaciji ili pristupanju u skladu sa člancima 48, 49. i 50;
- b) o danu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu sa člankom 51.

Izvornik ove Konvencije, koje su engleski, francuski, kineski, ruski i španjolski tekst jednako vjerodostojni, položiti će se kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda, koji će ovjerene prijepise dostaviti svim državama koje pripadaju jednoj od četiri kategorije spomenute u članku 48.

U potvrdu toga su dolje potpisani punomoćnici, propisno ovlašteni od svojih
odnosnih vlada, potpisali ovu Konvenciju.

Sačinjeno u Beču, osamnaestoga travnja tisuću devet stotina šezdeset i prve.